

Publicerad 2019-09-11 16:07 av verbal

Jag är trädet

Där står trädet
någon planterade.
En gång
en skör kvist.
Nu en stor stam
med ett yvigt bladverk
man hänfört vill beskåda.

Fåglarna har gjort sig hemmastadda
och det är svårt att säga
vad hon tycker om det,

men så är det.

På stammen
finns ristat av både kärlek
och förtvivlan.
Ändå växer hon
för varje år.

Och fortfarande,
när rötterna skakar,
vet hon inte
om det är bladen
eller jorden
hon ska klamra sig fast vid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren verbal med Poeter.se id #133313 innehar upphovsrätten